

[Lundberg.]

nemføre, at man ved fremtidig Tildeling af Bevillinger tog Hensyn til, at disse kunde faa en fælles Udløbstid.

Forslaget gaar ganske kort ud paa at søge Lovhjemmel til, at Bevillinger, der er meddelt eller fornyet i Tiden fra 1. Januar 1930 til 31. December 1931, vil være at udfærdige med Gyldighed for et Aar. Mit Parti kan tiltræde dette Forslag, og for saa vidt havde der for vort Vedkommende egentlig ikke været nogen Anledning til at drøfte Sagen i et Udvalg. Jeg er imidlertid vidende om, at der hos visse Medlemmer gør sig Ønske gældende om, at man tillige ved denne Lejlighed løste et Par andre Spørgsmaal, bl. a. vedrørende Dobbeltbevillinger. Man ønsker, at der ikke meddeles Bevillinger til Personer, som ikke er bosat her i Landet til Stadighed, samt at man, hvor det drejer sig om Dobbeltbevillinger, kan bestemme, at hele Ansvar og Ledelsen kan lægges hos den ene af Bevillingshaverne, baade hvad det kunstneriske og hvad det rent administrative angaar.

Jeg vil nu afvente at høre, hvad den højtærede Minister maatte mene om disse Spørgsmaal, og vil derefter eventuelt senere tillade mig at foreslaa Sagen henvist til en Udvalgsbehandling.

Tange: Jeg kan anbefale det foreliggende Lovforslag. Det er, som allerede bemærket af den foregaaende Taler, en Lejlighedslov, som fremkommer, fordi det endnu ikke er lykkedes at føre den Revision af Biografteaterloven igennem, der nu i et Par Aar har været fremsat Forslag om. Naar det i Fjor ikke lykkedes at faa tilendebragt Arbejdet med Lovforslaget, var det ene og alene, fordi Rigsdagsarbejdet som Helhed blev afbrudt paa den bratte Maade, som Tilfældet var. Der var nemlig i det i Fjor nedsatte Udvalg opnaaet Enighed om en Affattelse af Lovforslaget, der kunde tiltrædes af alle Partier, og hvis altsaa ikke Rigsdagsarbejdet var blevet afbrudt, vilde Revisionsloven være blevet gennemført i Fjor.

Man kunde nu spørge, om det da ikke havde været naturligt for Ministeren igen i Aar at forelægge det samme Lovforslag, og jeg er sikker paa, at hvis det var sket, vilde det have faaet en let Gang igennem Rigsdagen. Ministeren har imidlertid, som det ogsaa staar anført i Bemærkningerne til nærværende Lovforslag, ment, at det vilde være ønskeligt at udskyde Revisionen lidt, navnlig under Hensyn til den Udvikling, som Filmteknikken for Øjeblikket er

inde i, ikke mindst paa Grund af Tone- og Talefilmens Fremkomst. Og selv om jeg i og for sig ikke tror, at dette Forhold vil faa megen Indflydelse paa en ny Lovgivning, idet en Lov af den Beskaffenhed altid vil være af mere organisatorisk Art, saa har vi for vort Vedkommende ikke noget imod at give Ministeren denne Frist, idet jeg dog henstiller, at den ikke bliver længere end højst nødvendigt. Jeg tror, at en Revision saa snart som muligt af mange af de Bestemmelser, der nu er gældende, og som i sin Tid, da Loven gennemførtes, i 1922, maatte betragtes som Forsøg, er i høj Grad ønskelig.

Forslaget gaar ganske kort ud paa at bemyndige Ministeren til at forny disse Bevillinger for et Aar, for at man kan faa, om jeg saa maa sige, fast Grund under Fødderne. Forholdet er jo nemlig det, at flere af de nuværende Bevillinger dels er udløbet, dels vil udløbe i en nær Fremtid, og da man ifølge Loven af 1922 skal give Bevillingerne paa 3 Aar, er det ganske naturligt, at man nu indskrænker sig til at forny dem for et Aar; indtil vi faar en Revision af Loven. Der er imidlertid et Forhold, som jeg i denne Forbindelse gerne vil pege paa, dette nemlig, at den Form for Bevillinger, som vi har i Øjeblikket, ikke mindst de saakaldte Dobbeltbevillinger, i Aarenes Løb paa forskellige Maade har givet Grund til adskillige Klager.

Nu skal jeg ikke ved denne Lejlighed rejse Spørgsmaalet om hele den Form, som man kom ind paa efter Loven af 1922; det maa vente, indtil Loven skal til Revision. Men jeg gør opmærksom paa, at det tidt volder ikke saa lidt Vanskelighed med disse Dobbeltbevillinger. Det er ikke sjældent, at man ser det Tilfælde, at en Mand har hele det økonomiske Ansvar, en Mand har bundet hele sin Formue i et Biografteater, men han er ved Bevillingen, om jeg saa maa sige, koblet sammen med en anden, der slet ikke har gjort nogen økonomisk Indsats; og det kan volde og volder undertiden meget Besvær for saadanne to at enes om den Maade, Biografteatret skal ledes paa. Det var meget stærkt fremme i Udvalget i Fjor; vi var opmærksomme paa, at der maatte ske noget paa dette Punkt, og derfor blev hele Udvalget i Fjor enigt om at stille et Ændringsforslag, som vi mente i nogen Maade kunde raade Bod paa dette Forhold.

Det er dette Ændringsforslag, jeg gerne vil henlede den højtærede Justitsministers Opmærksomhed paa og spørge ham, om han ikke vil være villig til at tage det med her. Det kan komme som en naturlig Tilføjelse til den ene Paragraf, Lovforslaget indeholder. Ændringsforslaget gik ganske